

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

A Estat laic, Municipi laic

Esguardant el desenvolupament de la política republicana en el govern de la ciutat, els homes equànims no podrien constatar la més lleu influència del substantiu trasbalsament que ha operat en la vida espiritual dels pobles peninsulars el canvi de règim i consegüent legislació. Fonamentalment l'orientació i el procediment emprat pels partits que regeixen el nostre Municipi són exactament iguals—salvant una sola excepció—a l'orientació i procediments a què ens habituaren els Ajuntaments de la dictadura, amb una petita diferència, potser, a favor del de l'època Berenguer, puix que aquell Consistori, en matèria econòmica, seguí una plausible norma d'austeritat, norma que suara haurà estat abandonada, a jutjar pel retràs amb què són satisfetes algunes atencions municipals.

Ni en cultura, ni en finances, ni en obres públiques s'hi endevina l'esperit de la República, i menys encara es trasllueix la nova ideologia en cap dels diversos aspectes de l'Assistència Social. Fem particular referència a aquesta capdalíssima activitat municipal, perquè les darreres intervencions del nostre amic senyor Cabrer l'hi ha donat una certa preferència en el públic comentari. Les aportacions del nostre regidor, habilitosament desvirtuades i descaracteritzades pels qui mostren interès en mantenir l'*statu quo* establert pels Ajuntaments de la monarquia, tenen un abast que no pot ni deuen repugnar a cap consciència liberal que com prengui i senti les vibracions de l'hora present. El concepte actual de l'Assistència Social i els preceptes que en matèria religiosa ha establert la Constitució com a regla infrangible per a tots els organismes representatius del poble i, per tant, integrants de la República, exigeixen pràctiques noves en el compliment de la funció reparadora de prestar assistència a tothom qui l'hagi de menester, i no és lògic, ni pràctic, ni correcte que aquesta assistència es presti exactament igual que quan l'Estat era confessional.

Les intervencions de l'amic Cabrer, fins a l'hora present, no han estat una escamesa contra les persones que presten servei en els nostres establiments d'assistència, sinó una manifestació clara i contundent del desig de què l'esmentat servei sigui absolutament respectuós per les idees de tothom. No és essencial que els servidors vesteixin hàbit o trajecte seglar; el que interessa és que en la pràctica de les funcions que els hi estan encomanades no hi barregin per a res la religió ni l'ateïsmes; el que és exigible, perquè ho vol la República, és que davant dels assistits es mantinguin en tota hora i en tota ocasió dins de la més hermètica neutralitat. Neutralitat en tot, en les persones i en les coses. Les persones, després de prestats els seus serveis i en la reclosió de la cambra llur, que resin o facin tot allò que els hi demana la consciència; en l'exercici de les funcions que presten per ordre i compte de la República, neutralitat absoluta. I si no tenen fortitud per a mantenir aquesta neutralitat, que renunciïn a la prestació de serveis en organismes oficials. Les coses, han de respondre als mateixos principis. La decoració de la cambra privada d'una persona, a gust i plaer d'ella; la decoració de la cambra que ha de servir per als ciutadans de la República i que en nom de la República és oferta a qui la necessita, ha d'ésser d'una austera neutralitat: ni ha d'afalagar passions, ni ha d'inferir greuge a les consciències.

Si l'alcalde va retirar de les Escoles públiques—i en forma ben poc addient per cert; àdhuc irreverent—els emblemes religiosos que ostentaven—aquesta és l'excepció que hem esmentat abans—, ¿per quina raó, per quin motiu no han d'ésser retirats, els mateixos emblemes, de les dependències públiques de l'Hospital Civil i del Pensionat Municipal?

Si de les Escoles s'han retirat els emblemes religiosos i dels establiments d'Assistència Social no, és que contra el voler col·lectiu hi ha una voluntat personal més forta que aquell, i el predomini d'aquesta voluntat és una mala nota per l'actual Ajuntament republicà i un perill evident en aquestes circumstàncies en que les dretes, per mitjà de l'aglutinant de la religió, formen un front únic per tal de lluitar millor contra l'esperit de la República, que tots els republicans devem posar per damunt de les nostres passions i de les nostres misèries.

El President de la Generalitat visita l'Exposició de Prehistòria instal·lada al Centre de Lectura

Amb l'objecte principal de veure el seu germà polític senyor Pau Font de Rubinat, al qual un atac de dolor reté malalt al llit des de fa alguns dies, i de visitar, aprofitant el viatge, l'Exposició de Prehistòria formada pel culte reusenc doctor Vilaseca, el President de la Generalitat estigué diumenge a Reus. Sortí de Barcelona a les nou del matí, acompanyat de la seva esposa, de la seva filla senyoreta Maria, dels seus nebots senyor Cristià Cortés i senyora, del conseller de Cultura senyor Gassol, del secretari de la Presidència senyor Joan Alavedra i del cap de Cerimonial de la Generalitat senyor Rubí.

D'arribada, el senyor Macià i els seus acompanyants es dirigiren a casa el senyor Font de Rubinat. Varen romandre-hi una breu estona, i es traslladaren després al Centre de Lectura, en una de les sales del qual ha instal·lat el doctor Vilaseca la seva notable Exposició de Prehistòria abans esmentada.

El president accidental del Centre, senyor Fatta, donà la benvinguda al senyor Macià. Salutaren també el President de la Generalitat, en entrar al local, l'alcalde senyor Martí Baiges; els regidors senyors Jordana, Cabrer i Tortajada; els diputats de la Generalitat senyors Andreu i Iglésies, i els vocals de l'entitat senyor Sabater, Felip, Estrada i Prunera. Estaven presents, a més, el president del Foment Nacionalista Republicà senyor López, un important estol de senyorettes del Grup Feminal, el directori d'Estat Català, els components de la Penya Reddis, la major part dels redactors de FOMENT, el senyor Cavaller i Balaguer, i moltes altres persones que ens fou difícil d'anotar. El públic, nombrosíssim, que, tan bon punt corregué per la ciutat la nova de l'arribada del senyor Macià, s'aplegà davant el Centre de Lectura, tributà una ovació entusiasta al President de Catalunya.

El Sr. Macià passà tot seguit a recórrer l'Exposició, deturant-se a examinar detingudament les valuoses peces exposades, procedents, totes, d'excavacions efectuades al camp de Tarragona i al Priorat. Li donava àmplies explicacions el doc-

tor Vilaseca, el qual féu notar al President que molts d'homes de ciència que coneixen l'Exposició han estat d'acord en declarar que els objectes trobats són de molta importància, sobretot per anar senyalant els llocs d'origen de la civilització ibèrica.

Feta la visita, la Junta directiva del Centre de Lectura pregà al President de la Generalitat que no siguin traslladats de Reus els objectes exposats, i que el Govern de Catalunya faciliti, en la mida que sigui possible, la continuació de les excavacions i autoritzi la creació, a Reus, d'un Museu de Prehistòria que, a l'ensem que guardi els tresors ja descoberts, estimuli la recerca de nous objectes, ja que tot fa creure que en aquestes contrades poden realitzar-se moltes més troballes importants.

El senyor Macià va prometre interessar-se pel que se li demanava, i tingué paraules d'elogi per la tasca meritíssima duta a terme pel doctor Vilaseca i pel Centre de Lectura, el qual ha afegit ara un nou capítol de glòria al seu brillant històric.

Recorregué a continuació el senyor Macià algunes dependències de la casa, i en trobar-se a la Secretaria, fou invitat a signar a l'àlbum d'honor, que contenia ja la seva signatura, abans, però, d'ésser el Sr. Macià investit amb la suprema autoritat de Catalunya.

El President s'entretingué, encara, parlant amb l'alcalde i regidors de la ciutat, interessant-se pel seu estat industrial i econòmic. Els digué que en una altra ocasió visitarà amb temps les principals institucions culturals i benèfiques de la nostra ciutat, puix que aquesta vegada no li era possible fer-ho per haver d'ésser aviat a Barcelona.

En sortir del Centre i en atravesar els carrers de la ciutat, el senyor Macià fou constantment aplaudit pel públic.

En havent dinat, emprengué el viatge de retorn. Arribà a Barcelona a les sis de la tarda, i, després de reposar uns moments, anà a la Clínica de la Creu Roja a visitar la seva germana, operada el dissabte, l'estat de la qual segueix essent satisfactori.